

மாறன் மணிக்கதைகள்

பொ. கனகசபாபதி

சின்னா

சிறுவர் சிறுகதைகள்

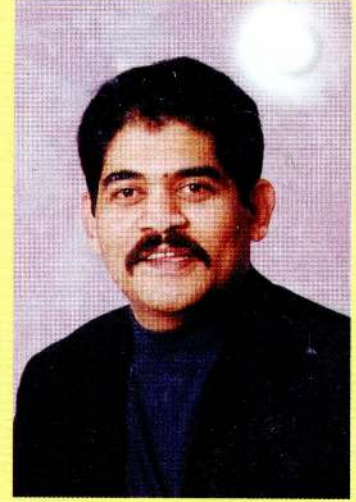
மாறன் மணிக்கதைகள்

1950-2000

நூலின் பெயர்: **மாறன் மணிக்கதைகள்**
NAME OF BOOK: MAARAN MANIKKATHAIGAL
விடயம்: சிறுவர் சிறுகதைகள்
SUBJECT: SHORT STORIES FOR CHILDREN
பக்கங்கள்:16
PAGES:16
ஆசிரியர்: திரு.பொ.கனகசபாபதி
முன்னாள் அதிபர், மகாஜன கல்லூரி
தெல்லிப்பளை-இலங்கை
AUTHOR: MR..P.KANAGASABAPATHY
225 John Tabor Trail
Scarborough
ONT.
M1B 2R5
Canada
முதற்பதிப்பு: அக்டோபர் 2000
FIRST EDITION: OCT.2000
வெளியீடு: வெற்றிமணி
PUBLISHER: VETTIMANY
BRINKER HÖHE 13
58507 LÜDENSCHIED
GERMANY
பிரதிகள் : 850
COPIES: 850
அட்டை வடிவமைப்பு: சஞ்ஜே
COVER PAGE DESIGN : SANJE
ஓவியம் : கண்ணா
ART WORK : KANNA
அச்சமைப்பு:

ஒளிவிளக்கு

என்றும் எங்கள் வாழ்வின்
ஒளியாய் நிற்கும்
அன்புச்செல்வன்
மணிமாறன்
அவர்களுக்கு
சமர்ப்பணம்

நாம் மட்டும் தலை வணங்கிக் கேட்போமானால்,
குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் எத்தனையோ
பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

காந்தி அடிகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திரு. பொ. கனகசபாபதி
குடும்பத்தினர்
(கனடா)

மாறன் மணிக்கதைகள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

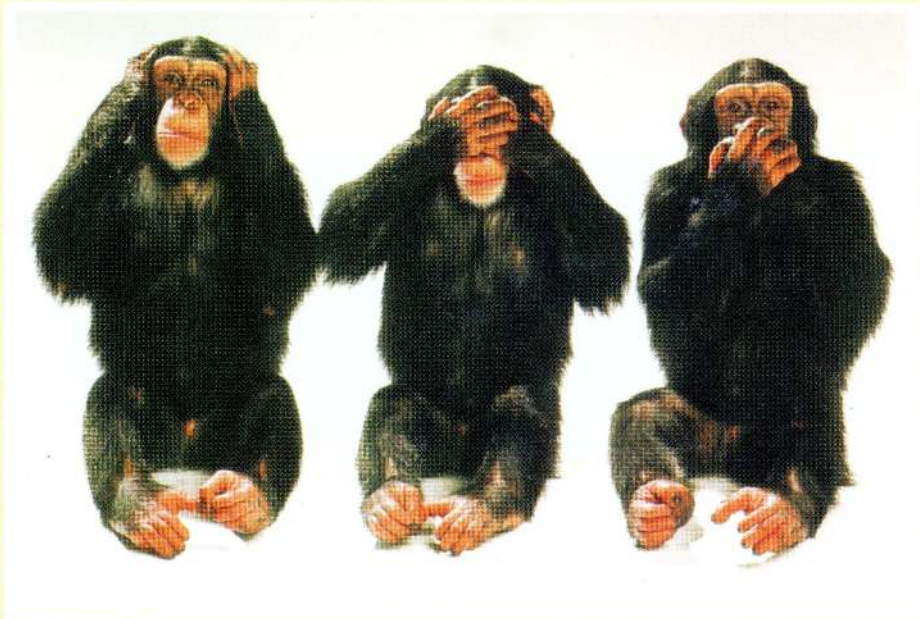
உங்கள் அப்பா, அம்மா, அண்ணா, அக்கா, போன்றவர்களைக் கொண்டது உங்கள் குடும்பம். சிலருக்கு பாட்டா, பாட்டியும், உள்ளனர். நீங்கள் இப்போ குழந்தைகள். இன்னும் சில வருடங்களில் எங்களைப் போன்று வளர்ந்துவிடுவீர்கள். அப்போ நல்லவர்களாக, அறிவாளிகளாக, நாட்டுக்கு உபயோகமான குடிமக்களாக வரவேண்டும். இதற்காகவே உங்கள் பெற்றோர்கள் அக்கறையுடன் உங்களை வளர்க்கிறார்கள். நீங்கள் நிறையவே அவர்களிடம் இருந்து அறிந்து கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரர். கண்டதை, கேட்டதை, உணர்ந்ததை மனதில் வைத்திருக்கும் திறமை உடையவர்கள். எனவேதான் 'இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து' என்றார்கள். உங்களுக்கு பல நல்ல பண்புகளை வளர்க்கவே அம்மா, அப்பா, தாத்தா, பாட்டி போன்றோர் நீதிக்கதைகள் சொல்வார்கள்.

உங்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் சில குறும்புகள் செய்வீர்கள். அவைகள் தவறுகள் அல்ல. ஆனால் நீதிக்கதைகள் கேட்டதின் மூலம் அவற்றையும் திருத்திக்கொள்வீர்கள். இதோ உங்களுக்காகச் சில கதைகள். கதைகள் கேட்டீர்கள் அவற்றை இப்போ வாசியுங்கள். வாசிக்க முடியாத தம்பி, தங்கை இருந்தால் அவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுங்கள்.

உங்கள் அன்பில், அறிவில், ஆற்றலில், மகிழும்

பொ.கனகசபாபதி

முன்னாள் அதிபர், மகாஜன கல்லூரி

வெற்றிமணி வெளியீடு 2000

எல்லா உயிரையும் நேசிப்போம்

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவில் ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் பெயர் சிபி. சிபி மிகவும் நல்லவன். மக்கள் மீது அன்பு காட்டி நாட்டை ஆண்டு வந்தார். மக்கள் மீது மாத்திரமல்லாது மிருகங்கள் மீதும் அவர் அன்பு பாராட்டினார். மிருகங்களைக் கொல்வதை அவர் விரும்புவதில்லை. எனவே அவர் நாட்டு மக்களும் அவரைப் போன்றே மிருகங்களில் அன்பு செலுத்தினர். அவர்கள் எவருமே மிருகங்களைக் கொல்வதில்லை. ஒருவருமே இறைச்சி, மீன் போன்ற மாமிசத்தை உண்பதில்லை. எல்லோருமே சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஒவ்வொரு மாதமும் சிபி தனது அரச சபையினைக் கூட்டுவார். அப்போது அரசனுடன் அமைச்சர்களும் வந்து இருப்பார்கள். நாட்டுமக்கள் அன்றைய தினம் அங்கே வந்து தமது குறைகளைக்கூறுவார்கள்.

அரசர் தமது அமைச்சர்களின் உதவியுடன் மக்களின் குறைகளைப் போக்குவார். தேவர்கள் வாழ்கின்ற உலகம் தேவலோகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நாம் வாழ்கின்ற உலகம் மண்ணுலகம் ஆகும். நல்லவர்கள் இறந்த பின்னர் தேவலோகத்திற்குச் சென்று அங்கு வாழ்வார்களாம். தேவ உலகத்திலே ஒரு நாள் மண்ணுலக அரசன் சிபியினைப் பற்றிக் கதைத்தார்கள். சிபியினுக்கு மிருகங்கள் மீதும் அதிகம் அன்புள்ளதா எனச் சோதித்துப் பார்க்க எண்ணினார்கள். அரசனைச் சோதித்துப் பார்க்க இருவர் முன் வந்தனர். அவர்கள் தேவ உலகத்தின் தலைவனான இந்திரனும் தரும தேவதையுமாவார். தரும தேவதை தான் நாம் செய்கின்ற நல்ல செயல்கள் யாவற்றையும் அவதானிப்பவர். இந்திரன் ஒரு வேடனைப் போன்று வேடமிட்டார். தருமதேவதை ஒரு வெள்ளைப் புறாவாக உருமாறினார்.

அன்று அரண்மனையில் மக்கள் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. மக்களது குறைகளை அரசர் கேட்டு ஆவன செய்து கொண்டிருந்தார். மக்கள் உள்ளே வருவதற்காக அரண்மனை வாயில் திறந்திருந்தது. அப்போது அழகான ஒரு வெள்ளைப் புறா அரண்மனை வாயிலுடாகப் பறந்து வந்து அரசனின் மடியில் வீழ்ந்தது. அது மிகவும் களைத்திருந்தது. மிகவும் பயந்து போயிருந்த புறா அரசனைப் பார்த்து 'அரசே! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' எனக் கெஞ்சியது. அரசர் தனது மடியில் இருந்த புறாவைத் தடவிக் கொடுத்தார். அப்பொழுது ஒரு வேடன் அங்குமிங்கும் பார்த்தபடி அரண்மனை வாயிலுடாக உள்ளே வந்தார். அவர் கையில் அம்பும் வில்லும் இருந்தன. உள்ளே வந்த வேடன் அரசன் மடியில் இருந்த புறாவைக் கண்டதும் அங்கே வந்தார். 'அரசே! அது என் புறா. காட்டில் இருந்து வேட்டையாடக் கலைத்து வந்தேன். அது எனக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இன்றைய உணவு. தயவு செய்து அதை என்னிடம் தாருங்கள்' என்றார். 'அரசே! என்னைக் கொடுத்துவிடாதீர்கள். அவர் என்னைக் கொன்று தின்றுவிடுவார்' எனப்புறா பரிதாபமாகக் கெஞ்சியது.

அரசர் வேடனைப் பார்த்து 'உனக்குத் தேவையான மட்டும் உணவு தருகிறேன்' இந்தப் புறாவை உயிருடன் விட்டுவிடு' என்றார். 'அரசே! நான் இறைச்சி மாத்திரமே உண்பேன்' நீங்கள் தரும் உணவை நான் உண்ண மாட்டேன்' என வேடன் கூறினார். உடனே அரசன் 'உனக்கு நான் இறைச்சி தருவேன். இப்புறாவின் நிறைக்குச் சமமான இறைச்சி தந்தால் புறாவை விட்டுவிடச் சம்மதிக்கிறாயா?' எனக் கேட்டார். வேடன் 'சம்மதம்' எனக் கூறினார். அரசர் அமைச்சர்களைப் பார்த்து தராசு ஒன்றும் நிறை அளக்கும் படிகளும் கொண்டுவருமாறு சொன்னார். அவைகள் கொண்டு வரப்பட்டதும் தராசின் ஒரு தட்டிலே புறாவை வைத்து மறுதட்டிலே ஒவ்வொன்றாகப் படிகளை வைத்தார். ஐந்து இறாத்தல், பத்து இறாத்தல் என நிறைகளைக் கூட்டிக் கூட்டி வைத்த போதும் புறா இருந்த தட்டு மேலே போகாது கீழேயே நின்றது. இதைக் கண்ட எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். ஏதோ சூது நடைபெறுவதாக எண்ணினார். அரசரோ இதைக் கண்டு சிறிதும் கலங்காமல் மறு தட்டிலே தான் ஏறி உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது தான் புறா இருந்த தட்டு மேலே செல்ல இரு தட்டுக்களும் சமனாயின.

அரசன் வேடனைப் பார்த்து 'நான் இப்பொழுது புறாவினைப் பறக்க விடப் போகின்றேன்' நீ என்னைக் கொன்று இறைச்சியை எடுத்துக் கொள்' எனக் கூறி வேடனை நோக்கிச் சென்றார். இதனைக் கண்ட மக்களும் மந்திரிகளும் திகைத்தனர். 'அரசே! வேண்டாம். நாம் உங்களை இழக்கமாட்டோம்.' என மக்கள் கதறி அழுதனர். அமைச்சர்கள் வேடன் மேல் கோபம் கொண்டவர்களாய் 'இவனைக் கொன்றுவிட்டால் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும்' எனக்கூறி அவரைக் கொல்ல வாளினை ஓங்கினர்.

இதைக் கண்ட அரசன் மக்களையும் அமைச்சர்களையும் அமைதியாக இருக்குமாறு கூறினார். 'நான் வேடனுக்குக் கொடுத்த வாக்கினை மீறமாட்டேன். புறாவின் நிறைக்குச் சமமான நிறை இறைச்சி தருவதாக கூறியுள்ளேன். இப்போது இறைச்சிக்கு நான் எங்கே போவது' என்னை அவர் கொல்ல மாட்டார். எனவே என் கழுத்தினை நானே வெட்டப்போகின்றேன். அவர் எனது உடலைக் கொண்டு செல்லட்டும்' என்று கூறி வாளினை எடுத்துத் தன் தலையினை வெட்டக் கொண்டு சென்றார்.

'அரசே! பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்!' என வேடனும் புறாவும் ஒன்றாகச் சத்தமிட்டனர். அரசன் திரும்பிப் பார்த்தார். அப்பொழுது புறா தருமதேவதையாகவும் வேடன் இந்திரனாகவும் உருமாறி அரசன் முன் வந்து நின்றனர். 'அரசனே! நீ எல்லா உயிர்களிடமும் அன்பாய் இருக்கிறாயா?' எனச் சோதனை செய்யும் பொருட்டே நாம் புறாவாகவும் வேடனாகவும் வந்தோம். நீ எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பவர் எனத் தெரிந்து கொண்டோம்..

நீ பல்லாண்டு வாழ்க!' எனக்கூறிச் சென்றார்கள்.

குழந்தைப் பாசம்

அன்று சனிக்கிழமை. ஆனந்தனுக்குப் பாடசாலை இல்லை. வசந்தகாலம் ஆரம்பமாகி விட்டிருந்தது. 'ரியூலிப்' பூக்கள் மிக அழகாய் எங்கும் காணப்பட்டன. ஒவ்வொரு வருடமும் ஆனந்தன் தன் பெற்றோர்களுடன் விலங்குப் பூங்கா செல்வது வழக்கம். இவ்வருடம், அங்கு போவதாக ஆனந்தனின் அப்பா சொல்லியிருந்தார். ஆனந்தன் இப்போ முதலாம் தரத்தில் படிக்கிறான். விலங்குப் பூங்காவில் உள்ள அதிக விலங்குகளின் பெயர்கள் ஆனந்தனுக்குத் தெரியும். அவைகள் யாவற்றையும் இயற்கையான சூழலிலே உயிருடன் காணலாம் என்பதை நினைக்கையில் ஆனந்தனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. காலையிலே எழுந்து ஆயத்தமாகியதோடு அம்மாவிற்கு சிறுநுண்டிகள் செய்வதிலும் உதவி செய்தான். பின்னர் எல்லோருமாக அப்பாவின் காரில் பிரயாணம் செய்தனர்.

அரை மணித்தியாலம் பிரயாணம் செய்த பின்னர் விலங்குப் பூங்காவை அடைந்தனர். ஆனந்தன் அப்பாவின் கையையும் அம்மாவின் கையையும் மாறிமாறிப் பிடித்தபடி துள்ளித் துள்ளி ஓடி வந்தான். 'ஆனந்தா இது என்ன விலங்கு சொல் பார்ப்போம்' என்று அப்பா கேட்டதும் 'எனக்குத் தெரியுமே அது யானை' என ஆனந்தன் கூறினான். 'ஐந்து குருடர்கள் ஒரு யானையைப் பார்த்தார்களாம்' என்றார் அப்பா. ஆனந்தன் சிரித்தான். 'ஏன் சிரிக்கிறாய்' என்றார் அப்பா. 'அப்பா வேறு கதை தெரியாதா? ரீச்சரும் இந்தக் கதையைத் தான் சொன்னா' என்று ஆனந்தன் கூறினான். 'எமது நாட்டிலேயும் இந்தியாவிலேயும் ஆபிரிக்காவிலேயும் யானை உள்ளது'

அங்கே பாரம் சுமப்பதற்கு யானையை உபயோகிப்பார்கள் என்றார் அம்மா. 'யானையின் தந்தம் அதிக விலைமதிப்புள்ளது. அதற்காகவே சிலர் யானைகளைக் கொல்கின்றார்கள்' என்றார் அப்பா. 'அதோ அந்தக் குடிசையில் நீண்ட கழுத்துடன் இருப்பது ஓட்டகச்சிவிங்கி' என்றார் அப்பா. ஆனந்தன் ஓட்டகச்சிவிங்கி உள்ள பக்கமாக அம்மாவின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு சென்றான்.

'ஓட்டகச்சிவிங்கி அபிரிக்காவில் மாத்திரமே உள்ளது' என்றார் அப்பா. 'நான் படித்து வேலைபார்க்கும் பொழுது ஆபிரிக்கா போய் இந்த விலங்குகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டும்' என்றான் ஆனந்தன். 'என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போவாயா?' என்று அம்மா கேட்டார். 'பார்க்கலாம்' எனப் பெரிய மனிதன் போல ஆனந்தன் கூறினான்.

அப்பொழுது 'ஐயோ என் பிள்ளை' என ஒரு பெண் அலறுவது கேட்டது. அந்தப் பக்கமாய்ப் பலர் ஓடுவது தெரிந்தது. ஆனந்தனும் அந்தப் பக்கம் ஓட முயல அம்மா அவனை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டார். 'நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள் நான் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருகின்றேன்' என அப்பா கூறிவிட்டு சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஓடிச் சென்றார்.

சிறிது நேரத்தில் உற்சாகமாக எல்லோரும் ஆரவாரம் செய்தபடி திரும்பிச் சென்றார்கள். இறுதியில் அப்பாவும் சிரித்தபடி வந்தார். 'அங்கே ஒரு ஆச்சரியம் நடந்தது' என்றார் அப்பா.

'என்ன நடந்தது சொன்னால் தானே தெரியும்' என்றார் அம்மா. அப்பா சொல்வதை ஆவலாகக் கேட்டான் ஆனந்தன். -அந்தக் குடிலில் தான் கொறில்லா எனப்படும் மனிதக் குரங்குகள் வசிக்கின்றன. தன் தாயுடன் ஒரு சிறுமி அந்தக்கொறில்லா குடிலினை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொழுது தவறுதலாக சிறுமி குடலின் உள்ளே விழுந்துவிட்டாள்.. அப்போது அவள் 'ஐயோ ஐயோ என் பிள்ளை' என அழுத குரல் தான் எங்கள் எல்லோருக்கும் கேட்டது. 'பின் என்ன நடந்தது' என அம்மா பயத்துடன் கேட்டார்.

'அது தான் ஆச்சரியம்! குடலில் இருந்த எல்லாக் கொறில்லாக்களும் கீழே விழுந்த சிறுமியை நோக்கி ஓடி வந்தனவாம். ஆனால் உடனே அங்கே இருந்த பெரிய கொறில்லா வேகமாக முன்னே வந்து மற்றைய எல்லாவற்றையும் சிறுமியின் அருகே வர விடாமல் விரட்டி விட்டதாம். அதன் பின்னர் தானே வந்து சிறுமியை மெதுவாகத் தூக்கி நெஞ்சோடு அணைத்தபடி மேலே வந்து அழுதுகொண்டு நின்ற தாயிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கீழே சென்றதாம்'. என அப்பா கூறி முடித்தார்.

'நம்பமுடியவில்லையே' என்றாள் அம்மா. 'கொறில்லாக்கள் நம்மைப் போன்றவை அவை குடும்ப வாழ்க்கை வாழ்பவை. அவற்றிற்கு பிள்ளைப் பாசம் பற்றி நிறையவே தெரியும்' என்றார் அப்பா. 'அப்பா வாருங்கள் நாம் அந்தக் கொறில்லாவை பார்க்கவேணும்' என ஆனந்தன் கூறியபடி அப்பாவின் கையினைப் பிடித்து இழுத்தான். 'அம்மா ஒரு சீப்பு வாழைப்பழம் தாருங்கோ நான் அதற்குக் கொடுக்கப் போகிறேன்' என்றான் ஆனந்தன். 'விலங்குகளுக்கு நாம் உணவு கொடுப்பது தவறு ஆனந்தன்' என்றார் அப்பா. ஆனந்தனுக்கு அழுகை வந்தது. 'சரி உனது விருப்பம்போல் பழம் கொடு' என்றார் அப்பா. ஆனந்தன் கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் வர, சிரித்தான்..

'பெற்றால்தான் பிள்ளையா?'

தாய்ப் பாசம்

சென்னை 2000

செல்வி பாலர் மேற்பிரிவில் படிக்கின்றான். காலையில் மாத்திரமே பாடசாலைப் படிப்பு உண்டு. நண்பகல் பாடசாலை முடிந்ததும் செல்வியின் பாட்டி பாடசாலை சென்று அவரை வீட்டிற்கு அழைத்து வருவார். செல்விக்குப் பாட்டியின் மீது நல்ல விருப்பம். பாட்டி நிறையக் கதைகள் சொல்லுவா. செல்வியின் பாடசாலை வீட்டிற்குக் கிட்டவே உள்ளது. எனவே செல்வியும் பாட்டி சொல்லும் கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டு வீட்டுக்கு வருவாள்.

.அன்றும் வழமை போன்று பாட்டி பாடசாலை வந்து செல்வியை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். செல்வியின் வீட்டிற்கு அருகே வீதி ஓரத்திலே தீ அணைக்கும் வண்டிகள் இரண்டு நின்றன. அதன் ஊழியர்கள் சிலர் வண்டியின் அருகே நின்று சில பெரியவர்களுடன் உற்சாகமாகப் பேசிக் கொண்டு நின்றார்கள். 'பாட்டி அங்கே என்ன நடந்தது, தீ அணைக்கும் படையினர் ஏன் அங்கு வந்து நின்றார்கள்- எனச் செல்வி கேட்டா. ஓ அதுவா எமது பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் இங்கே இல்லைத் தானே!' அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் விடுமுறைக்காகக் கலிபோணியா சென்று விட்டார்கள் அல்லவா.

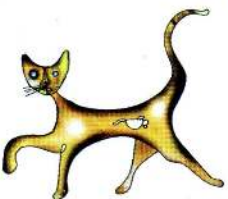
தமிழர் என அவர்கள் கார் விடுகின்ற கொட்டில் தீப்பற்றி எரியத் தொடங்கிவிட்டது. நல்ல காலம் நான் பார்த்துவிட்டேன் உடனே தீ அணைக்கும் படையினரை அழைத்துவிட்டேன். நானும் வீட்டில் இல்லாமல் விட்டிருந்தால் சிலவேளை எமது வீடும் எரிந்திருக்கலாம் என்றான் பாட்டி. ‘ஐயையோ- எனச் செல்வி அலறினாள்.’ என்ன என்ன’ என பாட்டி பதட்டத்துடன் கேட்டாள். பாட்டி அந்தக் கொட்டிலில் தானே அவர்களின் பூனையும் அதன் குட்டிகளும் இருந்தன. மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் தானே அது ஆறு குட்டிகளைப் போட்டது. அந்த வீட்டு மாமி என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்க்காட்டினாரே. ‘அந்தப் பூனையும் குட்டிகளும் எரிந்துபோய்விட்டனவா பாட்டி.’ என்று செல்வி கேட்டாள்.’ அது தானே வேடிக்கை. என்ன நடந்தது தெரியுமா? கண்ணால் கண்டதைத்தான் அங்கே தீ அணைப்புப் படையினர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் என் கண்ணால் பார்த்தேன். நம்பமுடியவில்லை, ஆச்சரியமாக இருக்கிறது’.

கொட்டில் எரிவதை தீ அணைப்புப் படைக்கு அறிவித்தபின் நான் வெளியே வந்து நின்றேன். அப்போ தாய்ப் பூனை எங்கேயோ இருந்து வந்தது. கொட்டில் தீப்பற்றி எரிவதைக் கண்டதும் அது ‘மியா மியா’ எனக் கத்தியபடி கொட்டிலைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடியது. அப்போ தான் குட்டிகள் உள்ளே உள்ளன என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் என்ன செய்ய முடியும் கொட்டில் எரிகிறது. பூனையோ எரிகின்ற நெருப்பை பொருட்படுத்தாமல் உள்ளே பாய்ந்து சென்றுவிட்டது. சிறிது நேரத்தில் உள்ளே சென்ற பூனை ஒரு குட்டியை வாயில் கௌவியபடி வெளியே வந்தது. அந்தக் குட்டியை சாலை ஓரத்தில் கிடத்திவிட்டு மீண்டும் உள்ளே ஓடி இன்னொரு குட்டியை கௌவியபடி வெளியே வந்தது. அந்தக் குட்டியையும் முதலாவதற்கு அருகே கிடத்திவிட்டு மீண்டும் உள்ளே பாய்ந்தோடியது. அதே வேளையில் தீயணைப்புப் படையினரும் வந்து விட்டனர். அவர்கள் தீயினை அணைக்க முனைந்து கொண்டிருந்தனர். பூனை தொடர்ந்து உள்ளே போவதும் குட்டியைக் கௌவிக் கொண்டு வருவதுமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு குட்டியையும் கொண்டு வந்து கிடத்திய பின் முதுகிலிருந்து ஒவ்வொன்றாகப் பூனைக் குட்டிகளை முகந்து பார்த்த பின்னே உள்ளே ஓடியது. பூனை எல்லாக் குட்டிகளையும் வெளியே கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கும் தீயணைப்புப் படையினர் தீயினை அணைப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது’ என்றார் பாட்டி. ‘அந்தப் பூனையைப் பார்க்கலாம் பாட்டி வாருங்கோ’ எனப் பாட்டியின் கையைப்பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு செல்வி அவ்விடம் சென்றான். எல்லாக் குட்டிகளையும் காப்பாற்றிய பூனை களைத்த நிலையிலே தன் குட்டிகளுக்கு அருகே படுத்து இருந்தது. அதன் உடல் எல்லாம் நெருப்புச் சுட்ட காயங்கள். தன் நாக்கினால் காயங்களை நக்கியபடி குட்டிகளைக் கவனித்தபடியே பூனை படுத்திருந்தது. அதன் களைப்பு இன்னும் தீரவில்லை. குட்டிகள் ‘ மியா மியா’ எனக் கத்திக் கொண்டிருந்தன. அப்போது தொலைக்காட்சி நிறுவனம் ஒன்று வந்து பூனையையும் குட்டிகளையும் படம் எடுத்தது.’ ‘இன்று இரவு தொலைக்காட்சியில் பூனையைக் காட்டப் போகிறார்கள்’ என்றார் பாட்டி.

‘நல்லது அப்பாவும் அம்மாவும் பார்க்கலாம் தானே’ என்றான் செல்வி.

பாட்டி சொன்ன மாதிரியே அன்று இரவு தொலைக்காட்சியில் HEROIC CAT என பூனையைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ‘ஏனம்மா தாய்ப் பூனை மாத்திரம் குட்டிகளைக் காப்பாற்ற முனைந்தது. அப்பா பூனை எங்கே போனது,’ எனச் செல்வி அம்மாவைக் கேட்டா. ‘நாம் மனிதர்கள் குடும்பமாக வாழ்கிறோம் அப்பாவும் அம்மாவும் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் பங்கு கொள்கிறோம். அவை விலங்குகள். அப்படி குடும்பமாக வாழ்வதில்லை. தாய் பாசமுடையது எனவே குட்டிகளை வளர்க்கிறது’ என்றார் அம்மா. ‘அப்படி என்றால் ஏன் பக்கத்து வீட்டில் மாமி மாத்திரம் தானே பிள்ளைகளை வளர்க்கிறார், மாமாவைக் காணவில்லையே’ என்றான் செல்வி. ‘மாமாவும் மாமியும் பிரிந்து வாழ்கிறார்கள்’ என்றான் அம்மா.

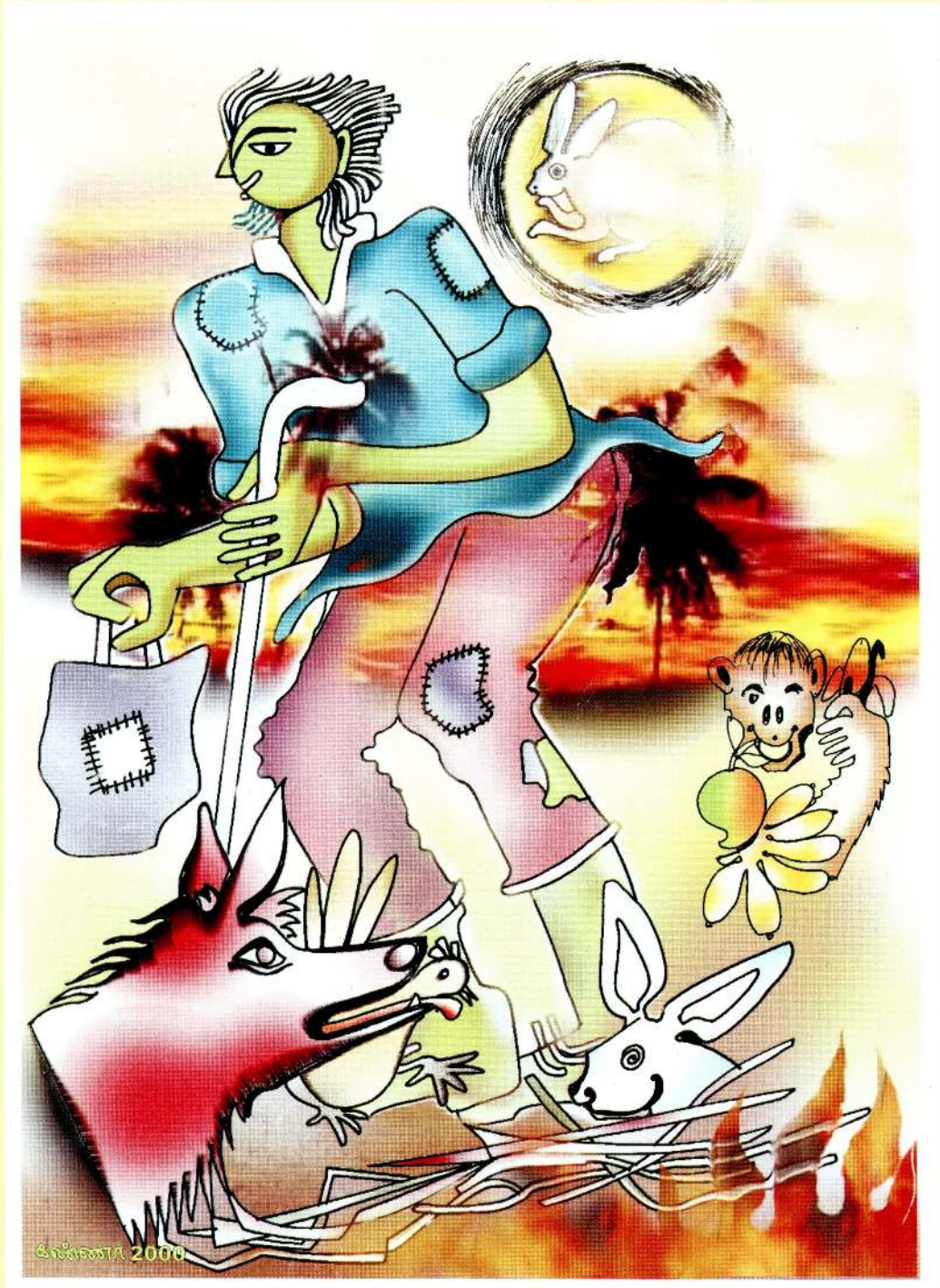
தாய்ப் பூனையைத் தத்து எடுத்து வளர்ப்பதற்குப் பலர் விண்ணப்பித்துள்ளார்கள் என தொலைக் காட்சியில் அறிவித்தார்கள்’. அப்படி என்றால் அதில் ஒரு குட்டியை நாம் எடுத்து வளர்ப்போமா’ என்றான் செல்வி. ‘தாயைப் போலப் பிள்ளை’ என்றார் அப்பா. அம்மா செல்வியை அணைத்தபடி சிரித்தார்.

‘பிள்ளைக்காக தன்னையும் மாய்ப்பாள் தாய்’

பசிக்கு உணவு கொடு

அழகிய ஆறு ஒன்று தெளிந்த நீரோடு சல சல எனச் சத்தமிட்டுக் கொண்டு ஓடியது. ஆற்றின் இரு பக்கங்களும் பெரிய மரங்கள் நிறைந்த காடு. இரவு வேளை வானத்தில் முழுநிலா குளிர் நிலவைத்தந்து கொண்டிருந்தது.

சந்திரனின் ஒளி ஆற்று நீரைக் கண்ணாடிபோலத் துலங்கச் செய்தது. ஆற்றின் கரையிலே ஒரு குரங்கு, ஒருநரி, ஒரு முயல் ஆகிய மூன்றும் ஒரு குடும்பத்துப் பிள்ளைகள் போன்று ஓடி ஆடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

வானத்திலே இருந்த சந்திரனுக்கு இதனைக் காண ஆச்சரியமாக இருந்தது. இது என்ன விந்தை! சண்டை இல்லாமல் ஒன்றை ஒன்று கொன்று தின்னாமல் சிநேகமாய் விளையாடுகின்றனவே எனச் சந்திரன் திகைத்தது. அவைகளில் எது மிக நல்ல உள்ளம் கொண்டது? எனப் பார்ப்பதற்குச் சந்திரனுக்கு ஆவல் ஏற்பட்டது. உடனே ஒரு வயோதிகப் பிச்சைக்காரனாக மாறி கந்தல் உடையுடன் அவை விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றங்கரையினுக்குச் சென்றது. "ஐயோ! எனக்குப் பசித்திரதே நான் பட்டினியால் சாகப் போகிறேன், யாராயினும் எனக்கு உணவு தரமாட்டீர்களா? எனப் பிச்சைக்காரன் அழுதான்.

முன்று மிருகங்களும் விளையாடுவதை நிறுத்திவிட்டு கிழப்பிச்சைக்காரனை நோக்கி ஓடின. "ஐயா! அழாதேயும் நாம் உமது பசி தீர்க்க உணவு தருவோம் கவலையற்று இங்கே இரும்" என்றன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபக்கமாகக் காட்டின் உள்ளே ஓடின.

சிறிது நேரத்தில் நரி வந்தது. அதன் வாயில் எலி, கோழி, அணில் போன்ற விலங்குகளைக் கௌவியபடி வந்தது. "ஐயா! இவற்றினை உண்டு உமது பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளும். இன்னும் வேண்டும் என்றால் நான் மீண்டும் காட்டின் உள்ளே சென்று மேலும் கொண்டு வந்து தருவேன்" என்றது.

"நீ மிகவும் நல்லவனாக இருக்கிறாய் உனக்கு மிகவும் நன்றி" என்று கூறிய கிழவன் வேகமாக நரி கெண்டு வந்த எல்லாவற்றையும் உண்டார். அவன் பசியோ தீர்ந்த பாடில்லை "இன்னும் என் பசி அடங்கவில்லையே" எனக் கிழவன் கூற நரி மீண்டும் காட்டுக்குள் போகக் கிழம்பியது. அப்பொழுது குரங்கு கைநிறைய வாழைப்பழம், தோடம்பழம், மாம்பழம் என நிறையப் பழங்களுடன் பாய்ந்து பாய்ந்து வந்தது. "நண்பனே! நீ போக வேண்டாம். இப்பழங்களை பெரியவர் உண்டார் என்றால் பசி தணிந்துவிடும்" என நரியிடம் கூறியது. கிழவன் பழங்களைக் கண்டதும் சந்தோசமடைந்து "நீ மிகமிக நல்லவன். உன் அன்பைக் கண்டு நான் ஆனந்தப் படுகிறேன். நீ நீண்டகாலம் வாழ வேண்டும்" என வாழ்த்திய பின் பழங்களை உண்டார்.

அப்போது முயல் வாடிய முகத்துடன் பல சுள்ளிகளைக் கொண்டு வந்தது. அவைகளை ஒரு இடத்தில் குவித்தது. பழங்களை வேகமாக உண்ட கிழவனுக்கோ இன்னும் பசி அடங்கவில்லை. "இன்னும் எனக்குப் பசிக்கிறதே நான் என்ன செய்யவேன்" என கிழவன் மீண்டும் அழ ஆரம்பித்தார். "பெரியவரே! அழாதேயும் நாம் காட்டினுள் போய் இதோ சிறிது நேரத்தில் போதிய உணவுடன் வருவோம்" என குரங்கும் நரியும் கூறியபடி காட்டினுள் செல்லக் கிளம்பின. "நண்பர்களே சற்று நிலலுங்கள் இப்போ எனது முறை நீங்கள் இருவரும் பெரியவருக்கு உணவு கொடுத்து விட்டீர்கள். நான் இன்னமும் கொடுக்கவில்லை. நானோ புல்லையும் இலைகளையும் உண்பவன் காட்டினுள்ளே எங்கே தேடியும் பெரியவர் உண்ணக் கூடிய உணவினை என்னால் சேகரிக்க முடியவில்லை. எனக்கு மனவருத்தமாக இருக்கிறது. எனவே, விறகுச் சுள்ளிகள் பொறுக்கிவந்து குவித்துள்ளேன். அதில் தீ மூட்டி அந்த நெருப்பிலே நான் விழுந்து இறக்கப்போகிறேன். பெரியவர் என்னை உண்டு பசியைத் தீர்க்கட்டும் என்றது முயல்.

"நண்பனே தயவு செய்து அப்படிச் செய்யாதே. நாங்கள் எல்லோரும் நண்பர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவலாம் தானே. நாம் போய் உணவுடன் வருகிறோம்" என்றன நரியும், குரங்கும். "நான் அதற்கு ஒருபொழுதும் சம்மதிக்கமாட்டேன் நண்பர்களே. பசித்தது என்று வந்த ஒருவருக்கு உணவு கொடுக்காமல் விட்ட அவமானத்துடன் இனி நான் வாழமாட்டேன். என்னை மன்னியுங்கள்" என முயல் கூறி தீ மூட்டி அதனுள்ளே குதிக்கச் சென்றது. அப்பொழுது "நில் முயலே எனக் கூவிய கிழவன் ஓடிச்சென்று முயலைத்தூக்கி அணைத்தார். "நான் யார் தெரியுமா? வானத்தில் நீங்கள் பார்க்கும் சந்திரன். நீங்கள் மூவரும் விளையாடியதைக் கண்டேன். உங்களில் யார் அதிகம் அன்புடையவர் என அறிவதற்காகவே கிழப்பிச்சைக்காரன் வேடத்தில் இங்கு வந்தேன் முயலின் தியாகம் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்துவிட்டது. ஆகவே அதனை என்னுடன் அழைத்துப் போகப் போகிறேன். முயல் அங்கே என்னுடன் இருக்கும். உலகத்தினர் யாவரும் அதனைப்பார்ப்பார்கள். முயலின் நண்பர்களே கவலைப்படாதீர்கள் உங்கள் நண்பனை ஒவ்வொருநாளும் நீங்களும் பார்க்கலாம்" எனச் சந்திரன் கூறி தன்னுடன் முயலை அழைத்துக் கொண்டுசென்றது.

நீங்கள் சந்திரனை உற்றுப் பாருங்கள் முயல் இருப்பதைக் காணலாம். உங்கள் பாட்டியைக் கேட்டீர்கள் என்றால் அங்கே ஒளவைப் பாட்டி இருப்பதாகக் கூறுவர். உண்மைதான். அங்கே நல்லவர்கள் எல்லோருக்குமே இடம் உண்டு.

கூட்ட பழம்

அந்த வீதியில் உள்ள வீடுகளில் பெரும்பாலும் தமிழ்க் குடும்பங்களே வசிக்கின்றன. இவை தவிர எதிர்ப்பக்கத்திலே உள்ள உயர்மாடிக் கட்டிடமும் ஒரு தமிழர் கூட்டுறவு இல்லம் ஆகும். அங்கேயும் அதிக தமிழ்க் குடும்பங்கள் உள்ளன. தமிழர் கடை, உணவகம் என எல்லாம் தமிழ் மயமாக இருப்பதால் அப்பகுதியைக் 'குட்டியாழ்ப்பாணம்' என வேடிக்கையாகச் சொல்வார்கள். அங்கே கிறிஸ்தவர்களும் வசிக்கிறார்கள், சைவ சமயத்தவர்களும் வசிக்கிறார்கள். எந்தவிதமான பேதமும் இன்றி எல்லாத் தமிழர்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்கிறார்கள். 'தமிழர் மேம்பாட்டுச் சங்கம்' என ஒரு சங்கம் அமைந்துள்ளது. சங்கத் தலைவர் அலெக்சாந்தர் நல்ல அறிவாளி. எல்லோரது அன்புக்கும் உரியவர்: தமிழை அதிகம் நேசிப்பவர். சங்க அங்கத்தவர் யாவரும் சனிக்கிழமைகளில் மாலை நேரம் கூட்டுறவு இல்ல மண்டபத்தில் கூடுவார்கள். பெரியவர்கள் நீதிக்கதைகள் சொல்வார்கள், எமது கலாச்சார விழுமியங்கள் பற்றி கலந்துரையாடுவார்கள். இதனால் எமது தமிழ்க் கலாச்சாரம் பற்றி குட்டியாழ்ப்பாணத்துச் சிறார்கள் யாபேரும் நிறையவே தெரிந்து வைத்திருந்தனர்.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் காலையில் மண்டபத்தில் தமிழ் வகுப்பு நடைபெறும். எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஆனந்தமாய் வந்து தமிழ் கற்பார்கள். அவர்கள் சந்தோசமாய் தமிழ்கற்க வருவதற்கு இரு காரணங்கள் உள்ளன. பெற்றோர்களின் ஈடுபாட்டின் காரணமாக பிள்ளைகளுக்கும் தமிழ் கற்கவேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டு. அங்கே தமிழ் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியை மேல் பிள்ளைகளுக்கு இருக்கின்ற பக்தி மிக அதிகம். அவர் ஈழத்தின் தமிழ் அறிஞர் ஒருவரின் மகள். தன் மகளை தமிழில் புலமையடைய வைத்ததோடு, அவருக்கு ஓளவை என்கின்ற தமிழ் முதாட்டியின் இனிய தமிழ்ப் பெயரையும் சூட்டி மகிழ்ந்தவர். இந்த இளம் வயதிலும் அவர் தன் மாணவர்களுக்கு அன்பு கனியக் கனிய இனிய தமிழைப் போதிக்கும் அழகைக்கண்ட சக ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ஓளவையை ஓளவைப் பாட்டி என்றே அழைப்பார்கள். அவரும் சிரித்து மகிழ்வார். நிறையக் குட்டிக் கதைகள் சொல்லுவார். பிள்ளைகள் அவரின் வகுப்பு நாளான ஞாயிற்றுக் கிழமை எப்போது வரும் என்று ஆவலோடு காத்திருப்பார்கள்.

முருகன் எட்டுவயதுச் சிறுவன். சுருளான தலை மயிர். அழகான பையன். படிப்பிலும் நல்ல கெட்டிக்காரன். முருகன் கொஞ்சம் குறுப்புக் காரன். ஓளவைப் பாட்டி சொல்லிக் கொடுத்த அத்தனையையும் அடுத்த வகுப்பில் சொல்லக் கூடிய நினைவாற்றல் உடையவன். நன்றாகப் பாடுவான். பாட்டிக்கு மாத்திரமல்ல எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் முருகனைப் பிடிக்கும். முருகனுடைய அப்பா பெயர் நடராசா. அம்மா பெயர் கௌரி. முருகனுக்கு ஒரு அண்ணனும் உண்டு. அவர்கள் யாவரும் தமிழ் ஈழத்தில் வசிக்கின்றார்கள். முருகன் இங்கே தனது மாமா மாமியுடன் வசிக்கின்றான். அவர்களுக்குப் பிள்ளை இல்லாமையால் முருகனைத் தங்கள் பிள்ளையாகத் தத்து எடுத்து வளர்க்கின்றார்கள். முருகனுடைய அப்பா அம்மாவிற்கு முருகனைப் பிரிய மனம் இல்லை. அனால் ஈழத்திலே நடைபெறுகின்ற போரினாலும் அங்கே மக்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தாலும் மனம் வருந்தி முருகனாவது கஷ்டப்படாமல் வாழட்டும் என மாமாவுடன் செல்ல விட்டுவிட்டார்கள். முருகனுடைய மாமா மாமிக்கு முருகன் மேல் கொள்ளை ஆசை உண்டு.

முருகனின் மாமா வீட்டின் முன்னுள்ள தோட்டத்திலே ஒரு பெரிய செரி மரம் உள்ளது. பனிக் காலத்திலே இலைகள் எல்லாவற்றையும் செரிமரம் உதிர்த்து விட்டு நிற்கும். இலை துளிர் காலம் வந்ததும் வெள்ளை நிறப் பூக்களால் நிரம்பிப் போய்க் காணப்படும். இதனைப் பார்க்கவே மிக அழகாய் இருக்கும். கோடைகாலத்தில் மரம் நிறைய கருமை நிறச் செரிப் பழங்கள் குலை குலையாய்த் தொங்கும். முருகனுக்குச் செரிப் பழங்கள் உண்ண மிக விருப்பம்.

முருகனுக்கு பாடசாலை விடுமுறைக் காலம் தொடங்கிவிட்டது. மாமாவும் மாமியும் அந்த வாரக் கூட்டம் தொடர்பாகப் பேசுவதற்காக அலெக்சாந்தர் வீட்டுக்குப் போய்விட்டனர். முருகன் சிறிது நேரம் கணினியில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். அலுப்புத் தட்டியது. வெளியே வந்து வீதியிலே போகும் போக்கு வரத்துக்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். துருதுருக்கும் அவன் கண்களுக்குச் செரி மரத்தில் பழுத்துத் தொங்கும் பழங்கள் தெரிந்தன. முருகன் மரத்தில் ஏறிப் பழங்களைப் பறிக்க முனைந்தான். 'என்ன முருகா என்ன செய்கிறாய்' என்ற குரல் கேட்டது. முருகன் தெருவைப் பார்த்தான். அங்கே ஓளவைப்பாட்டி நின்று கொண்டிருந்தார்.

'பாட்டி செரிப் பழம் பறிக்கிறேன், நல்ல இனிப்பானவை நீங்களும் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுப் பாருங்களேன்' என்றான் முருகன். 'சரி கேட்கிறாய் சாப்பிட்டுத் தான் பார்ப்போமே, கொஞ்சம் கீழே போடு' என்றார் ஓளவைப் பாட்டி. 'பாட்டி உங்களுக்கு சுட்டபழம் வேணுமா? சுடாத பழம் வேணுமா?' என்று கேட்டான் முருகன். பாட்டி சிரித்தபடி 'அது என்ன முருகா பழத்திலேயும் சுட்ட பழமும் சுடாத பழமும்' எனக்கேட்டார்.

முருகன் செரிமரக் கிளையினை வேகமாக உலுப்பினான். பழங்கள் யாவும் பொலு பொலு என வீழ்ந்தன. 'போதும், போதும் முருகா' எனக் கூறிய பாட்டி பழங்கள் சிலவற்றைப் பொறுக்கினார்கள். அவை மீது மண் பட்டிருந்தது. முருகா நான் வீட்டிற்கு எடுத்துப் போய் உண்கிறேன் என்று கூறிப் பழங்களைத் தனது பையனில் போட்டார் பாட்டி. 'பாட்டி, பாட்டி, நான் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுப் பழம் பறித்துத் தந்துள்ளேன். அவற்றில் ஒன்று இரண்டைச் சாப்பிட்டு நன்றாயிருக்கிறது என்று சொன்னால் தானே எனக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்' என்றான் முருகன். 'அப்படியா முருகா! இதோ' எனக் கூறிய பாட்டி இரு பழங்களை எடுத்து அவற்றின் மேலுள்ள மண் போவதற்காக நன்றாக ஊதியபின் சாப்பிட்டார். 'மிக்க சுவையான பழங்கள்' என்று ஓளவைப் பாட்டி கூற முருகன் சிரித்தான். 'பாட்டி பழம் சுட்டதா பாட்டி ஊதிச் சாப்பிட்டீர்களே' என்று முருகன் கேட்டான். 'எட குறும்புக்காரப் பையா' எனக் கூறிச் சிரித்தபடி வீட்டுக்குச் சென்றார் ஓளவைப்பாட்டி.

நன்றி மறவேல்

அது ஒரு பெரிய காடு. ஆங்கே உயர்ந்த மரங்கள் நிறைய உண்டு. ஒரு மரத்தின் கிளை ஒன்றினிலே குருவி ஒன்று கூடு கட்டி வாழ்ந்து வந்தது. அருகே உள்ள மரத்திலே குரங்கு ஒன்று வசித்து வந்தது. மாரி காலம், நல்ல மழை பெய்தது. குருவி தனது கூட்டின் உள்ளே தங்கியிருக்க குரங்கு மழையில் நனைந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்த குருவி பரிதாபப்பட்டு தனது கூட்டின் கீழே வந்து தங்குமாறு கேட்டது. குரங்கு சம்மதித்து மழை முடியும் வரை கூட்டின் கீழே வந்து தங்கியது. மழை நின்றதும் 'நீயும் என்னைப் போல் கூடுகட்டி வாழ்ந்தாய் என்றால் மழைக்கு நனைய மாட்டாயே' எனக் குரங்கினைப் பார்த்துக் குருவி கேட்டது. 'எனக்குக் கூடு கட்டத் தெரியாதே' எனக் குரங்கு கூறியது. 'நீ சள்ளிகள் பொறுக்கி வந்தால்' நான் ஒரு கூடு கட்டித் தருகிறேன்' என்று குருவி கூறியது. குரங்கு சள்ளிகள் பொறுக்கித் தர குருவி அழகான கூடு ஒன்றினை குரங்குக்குக் கட்டிக் கொடுத்தது. அங்கே குரங்கு சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தது.

மாரி காலம் போய்க் கோடை காலம் வந்தது. குருவி தன் கூட்டிலே பல முட்டைகள் போட்டு அடைகாத்தது. குஞ்சுகள் பொரித்தன. குருவி வெளியே பறந்து உணவு தேடிக் கொண்டு வந்து குஞ்சுகளுக்குக் கொடுத்து வளர்த்தது. உணவு தேடச் சென்ற குருவி ஒரு நாள் 'கீச் கீச்' எனச் சத்தம் போட்டபடி கூட்டுக்குப் பறந்து வந்தது. தாய்ப் பறவை பதட்டத்துடன் பறந்து வந்ததைக் கண்ட குஞ்சுகள் தாயைப் பார்த்து, 'ஏன்மா என்ன நடந்தது? ஏன் பயப்படுகிறாய்?' எனக் கேட்டன. தாய்க் குருவி அழுதபடியே 'இந்தக் காடு தீப்பற்றி எரிகிறது. தீ மிக வேகமாக இந்தப் பக்கமாக வருகிறது. விரைவினிலே இந்த மரமும் நமது கூடும் தீயினால் எரிந்து விடும். நீங்களோ இறகு முளைக்காத குஞ்சுகள், பறக்கத் தெரியாதவர்கள். உங்களை எப்படிக் காப்பாற்றப் போகிறேன் என்றே கவலைப் படுகிறேன். உங்களை விட்டு நான் போகமாட்டேன். நானும் உங்களுடன் இருந்து எரிந்து சாகப் போகிறேன்' என்றது. உடனே குஞ்சுகள் எல்லாம், 'அம்மா! அம்மா! அப்படிச் செய்யாதே. நீ எங்களை விட்டு விட்டுப் பறந்து செல். நாங்கள் இறந்தால் பறவாயில்லை. நீ உயிரோடு இருந்தால் எம்மைப் போல பல குஞ்சுகளைப் பெற முடியும். எனவே நீ பறந்து செல் அம்மா' என்றன. 'நான் உங்களை எரிந்து இறக்க விட்டு விட்டு எங்கேயும் போகமாட்டேன். உங்களைக் காப்பாற்ற முடியாத நான் உயிரோடு இருப்பதால் ஒரு பயனும் இல்லை. நான் போக மாட்டேன்' என்றது தாய்க் குருவி.

தீ மிக அண்மையில் வந்துவிட்டது. எங்கும் புகையாக இருந்தது. காட்டில் உள்ள மற்றைய விலங்குகள் அங்கும் இங்குமாய் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தன. தாய்க் குருவியும் குஞ்சுகளும் என்ன செய்வது என்று தெரியாமையால் கத்திய படி இருந்தன.

அப்பொழுது குரங்கு மரக் கிளைகளில் தாவித் தாவி வேகமாக வந்தது. தாய்ப் பறவையும் குஞ்சுகளும் கத்திக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்ட குரங்கு 'ஏன் அழுகிறீர்கள்?' எனக் கேட்டது. காட்டுத் தீயிலிருந்து தன் குஞ்சுகளைக் காப்பாற்ற முடியாமையால் தானும் அங்கேயே இருந்து தன் குஞ்சுகளுடன் எரிந்து சாகப் போகிறேன் என்று குருவி கூறியது. குரங்கு உடனே குருவியைப் பார்த்து 'கவலையை விடு, நீ எனக்குச் செய்த உதவிக்கு இப்போ நான் திருப்பிச் செய்யச் சமயம் வந்துள்ளது. நீ பயப்படாமல் பாதுகாப்பான இடத்திற்குப் பறந்து செல். நான் உன்னைப் பின்பற்றி குஞ்சுகளைப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு வருகிறேன்' என்றது. குருவி பறந்தது. குரங்கு குஞ்சுகளுடன் கூட்டினை எடுத்து தன் கால்களுக்கிடையே கவனமாக வைத்தபடி மரக்கிளைகளைக் கைகளால் பிடித்துத் தாவித் தாவிச் சென்றது. பறவையைப் பின்பற்றி பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் குஞ்சுகளை குரங்கு கொண்டு வந்து சேர்த்தது. குருவியும் குஞ்சுகளும் குரங்கிற்கு முத்தம் கொடுத்தன.

குழந்தைகளை மலரவைத்த நல் மனங்களுக்கு நன்றி

Travel AIR
www.travel_air.de
Luisen Str.46
42105 Wuppertal
Tel: 0202/4936921
Fax: 0202/2443106
Tel: 0202/2443104 - 05
Handy: 0173-2850638

ஜெர்மனியில்
நெய்யில் நகரத்தல்....
Little India
Textile & Jewellery
Meerer Hof 22
41462 Neuss
Tel&Fax:
02131 / 27 36 92

சூர் துவை
Salinenstr.1/1
74177 Bad Friedrichshall
Tel: 07136- 3921
Fax: 07136/39211

யாழ் நேடோஸ்
Yaal Traders
Gutenberg str. 106
70197 Stuttgart
Tel: 0711/6154176
Fax: 0711/ 6159507

K.P
Jewellers & Textiles
Kaiser str.261
66386 St.Ingbert-Germany
Tel: 06894/ 38 30 94 -
06894/ 38 30 98
Fax: 06894/ 34 85 3

ORIS
Orientalische
Textilien
& Schmuck
Königswall 16 (Am HBF)
44137 Dortmund
Tel: 0231/162377
Fax:
49.0231/147836

பிருந்தா
Silk House
Hasenbergstr. 39b
70176 Stuttgart
Tel & Fax:
0711/ 61 58 976
Handy (D2):
0172/ 73 07 425

ARO PRASI TRADE
Tel: 02339/6478
Fax: 02339/6272
Glashüttenplatz 11
45549 Sprockhovel

T.T.S Brothers
Asien Supermarkt
RHEINISCHE STR 52
44137 DORTMUND
GERMANY
TEL: 0231-819288
Fax: 0231-833431

CASTROPER ASIEN MARKT
Langestr. 78
44579 Castrop - Rauxel
Germany
Tel/Fax:
02305/ 54 7148

லிங்கம்
AsienMarket
Lingam Asien Market
Adler str 5
44137 Dortmund
Tel/Fax:
0231/143811

புதிய துறையில்
புதிய ஆத்தியாபம்
கனின்
எலற்றோனிக்ஸ்
பஜி டல் ஒளிவல் வாய்க்ருவம்...
தமிழ் தொலைக்காட்சிகள்,
தமிழ் வானொலி நகராட்சிகள்
அனைத்தும் நுல்விபவாகக்
கண்டு மகிழ் நாடுவன்.
Ttr Garten Str. 262, 42117 Wuppertal
Tel: 0202/ 7999785
Handy: 0172/ 29 31 2 66
Fax: 0202/7999786

கனிடா
QUALITY BREAD BAKERY
1221 Markham Road.
Unit#13 (Markham & Ellesmere)
Tel: (416) 431-9829

LONDON TEX
Wholesale
Retail in Textiles
and Jewellery
RHEINISCHE STR 64
44137 DORTMUND
GERMANY
TEL: 0231-1891220

கிண்டா டிராபர்ஸ்
Tel: 0231/160494
Königswall 16
Underground Am HBF.
44137 Dortmund
Fax: 0231/ 1656524

**அமிராம்
என்ர்ப்பிறைஸ்**
Pfredemarkt 9
45127 ESSEN
Tel.: 0201/236925
Fax: 0201/236928

Tee Kaffee Und Mehr
Jakob str 55
59494 Soest
Tel:02921-
33403-02928 -1852
Fax:02928-1516

Sabaratanam
THAYAPARAN
MÖBELHANDEL
Wehrstrasse 2
40721 Hilden
Tel: 02103/ 986235,
Fax: 02103/986236

CANADA
RAJAH (ROGER) BALENDRA
All Types
Of Insurance
Tel:(416)750-9450,
Fax:(416)750-9509
Hughes & Associates
Insurance Brokers
2390 Eglinton Avenue E, Suite 205
(Near Kennedy Subway)

Rany Super Trink
Kluser str.36,
58511 Lüdenscheid
Tel:
02351/980387

Leverkusen
சூதவன்
Tel: 0214 -6026642
Küpperstger str.22
51373 Leverkusen
Tel: 02146027090

**அமரா
உணவகம்**
புதுப் பொலிவுடன்
ஆரம்பம்
Scharnhorst Str. 48
44147 Dortmund
Tel:
0231-821269

RAO
Import & Export
Tel: 061 83- 58 13
Fax: 061 83- 72 745
Beethoven str. 14
63526 Erlensee
Germany

புதிய சங்கம்
Gathe 1a
42107 Wuppertal
/Elbefeld
☎0202/455106

CANADA
Neel Surendran
Sales Representative
எமக்கென்று
ஓர் இல்லம் அமைத்திட
Bus: (416)560-4728
(905)793-5000

GS TRADERS
Tanus Str.45-47
60329 Frankfurt/M
Tel & Fax
069/ 234632

இலங்கை இந்திய
சைவ, அசைவ
உணவகம்
Kramer Str- 12,
41460 NEUSS
Telefon
02131 - 22391,Fax
02131- 101093

Premii Cash & Carry
Eickner Str.7
41061 Mönchengladbach
Tel: 02161- 208365,
Fax: 02161-650741

K.P
Telecom Center
Textiles & Jewellers
K.P Telecom Center
Fridrich - Wilhelm Str. 86
47051 Duisburg
Tel: 02032808979

DERO TRADE
INTERNATIONAL
IMPORT & EXPORT
Schonskanter Weg 31
41060 Mönchengladbach
Germany
Tel: 02161-809891
-208365

வெற்றிமணி வெளியீடுகள்

யோர்மனியில் முதலாவது
வண்ணத் தமிழ்ப்பதிப்பு

சிறுகதைத் தொகுப்பு

©ஜிபிஎன் Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

கட்டுரைத் தொகுப்பு

புதியவடிவங்கள் - கண்காட்சி

வெற்றிமணி - பொன்விழா ஆண்டில் சிறுவர்களுக்கு வழங்கும்

‘மாறன் மணிக்கதைகள்’

பொ.கனகசபாபதி

சிறுவர் சிறுகதைகள்

வெற்றிமணி தாயகத்தில் அமரர் மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்களால் சிறுவர்களுக்காக அவர்களின் எதிர்கால வெற்றிக்காக சிறுவர் மாத சஞ்சிகையாக 1950ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்று அது மாதப் பத்திரிகையாக காலத்துக்கேற்ற செய்திகளைத் தாங்கி ஒலிக்கிறது. பொன்விழா ஆண்டான இவ்வாண்டில் அதன் ஆரம்பப் பணியினை நினைவுகூருமுகமாக சிறுவர்களுக்கு ஒரு அறிவுப்பரிசு கொடுக்கலாம் என்று எண்ணினோம். அவ்வேளை திரு.பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் தன் மகன் நினைவாக எழுதிய சிறுவர்களுக்கு உகந்த சிறுகதைகளை வெற்றிமணியின் வெளியீடாக வெளியிடும் உரிமையை தந்து எமது எண்ணத்திற்கு உதவினார். அவர்களுக்கு வெற்றிமணியின் நன்றிகள்.

முன்னாள் மகாஜன கல்லூரி அதிபரான அவர்கள், இன்று கனடாவில் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிகளில் ஒரு அறிவான, ஆற்றல் மிக்க, அனுபவம் நிறைந்த, தந்தையாக, ஆசானாக நின்று வழிகாட்டி வருபவர். அவரின் இச்சிறு கதைகள் எமது சிறுவர்களை நிச்சயம் கவர்ந்து பயன் அளிக்கும் என நம்புகிறோம்.

அவரது நோக்கம், உழைப்பு வீண்போகா வண்ணம் சிறுவர்களின் மனதில் இச்சிறு கதைகளை ஒலிக்கச் செய்வது பெற்றோரின் கடமையாகும்.

‘மாறன் மணிக்கதைகள்’ வெற்றிமணியின் வெளியீடாக சிறுவர்களுக்கு தருவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அன்புடன்,

மு.க.சு. சீவகுமாரன்

ஆசிரியர், ‘வெற்றிமணி’ ‘ஓவியா’ - ஜெர்மனி

24.9.2000

தமிழர் இல்லம் எங்கும் ஒலக்கும் வெற்றிமணி

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org

1950 - 2000